

URZĄD PATENTOWY



Moj 19/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26688.

Kl. 21 g, 13/01.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Elektryczna lampa wyładowcza.

Zgłoszono 14 lipca 1936 r.

Udzielono 24 maja 1938 r.

Pierwszeństwo: 3 sierpnia 1935 r. (Niderlandy).

Wynalazek dotyczy elektrycznej lampy wyładowczej, zaopatrzonej w bezpośrednio żarzoną katodę.

Katodę taką stanowi zazwyczaj taśma lub drut, prowadzony jedno — lub wielokrotnie tam i z powrotem i przymocowany w jednym lub kilku miejscach do uszek lub innych części trzymakowych, będąc jednocześnie naciągnięty za pomocą sprężyny. Może to być dokonane np. w ten sposób, że drut umieszcza się jednym z końców w otworze małej tarczy mikowej i w tym miejscu umocowuje się za pomocą uszka lub sprężyny.

Aczkolwiek dzięki takiej budowie można w wielu przypadkach otrzymać do-

bre wyniki, to jednakże okazało się, że właśnie przy tym rodzaju zamocowania w lampach, gdzie stosuje się takie katody, powstaje w znacznej mierze zjawisko, znane pod nazwą „mikrofonowania”. Ponadto bardzo trudno jest należycie wycentrować drut, co niekiedy doprowadzało do powstawania zwarcia, lub do zmiany w charakterystyce lampy, ponieważ nie można było utrzymać prawidłowej odległości między elektrodami.

Stwierdzono obecnie, że niedogodności te, które, jak okazało się, są uwarunkowane zbyt silnym drganiem drutu żarowego, można usunąć stosując lampę wyładowczą według wynalazku, w której umieszczona jest

bezpośrednio żarzona katoda, mocno przyciskana, najlepiej za pomocą części mocującej i sprężyny, do trzymaka. Osiąga się dzięki temu znacznie lepsze tłumienie drgań drutu żarowego, a tym samym i słabsze mikrofonowanie aniżeli w istniejących dotychczas konstrukcjach, a ponadto umożliwione jest jednocześnie szczególnie dobre centrowanie katody. Oprócz tego uzyskuje się dodatkową zaletę, polegającą na tym, że tam, gdzie dawniej trzeba było w częściach, utrzymujących zespół elektrod, stosować stosunkowo wąską szczelinę, co powodowało dużo braków, obecnie wystarcza już znacznie większy otwór w tych częściach.

Wynalazek jest tytułem przykładu wyjaśniony za pomocą rysunku, na którym fig. 1 i 2 przedstawiają część lampy wyładowczej według wynalazku, a fig. 3 — widok z góry na miejsce zamocowania katody.

Cyfrą 1 oznaczona jest zaciskowa część trzymaka elektrycznej lampy wyładowczej, zaopatrzonej w katodę 2, siatkę rozrządczą 3 i anodę 4. Anoda 4 jest przymocowana do trzymaków 5 i 6. Siatka jest nawinięta na pręty podpierające 7 i 8. Katoda 2

jest wyprowadzona na zewnątrz za pomocą przewodów 9 i 10 doprowadzających prąd.

Na górnej części zespołu elektrodowego umieszczone są dwie tarcze mikowe 11 i 12, służące do zamocowania i centrowania różnych elektrod. Katoda jest tam przymocowana do uszka 13 i napięta za pomocą sprężyny 14, będąc jednocześnie przyciskana w szczelinie 15 do krawędzi tarczy mikowej 11. W ten sposób otrzymuje się mocne zamocowanie i należyte centrowanie drutu żarowego.

Zastrzeżenie patentowe.

Elektryczna lampa wyładowcza z bezpośrednio żarzoną katodą, znamienna tym, że katoda jest w jednym lub kilku miejscach centrowana za pomocą sprężyny i części izolacyjnej, podtrzymującej elektrody.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

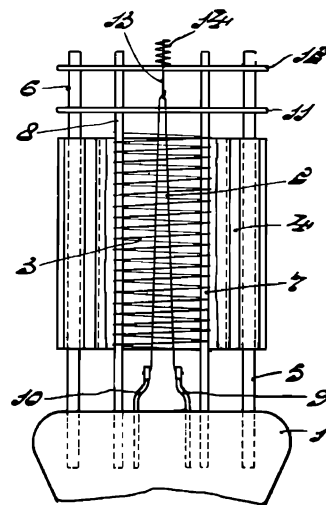


Fig. 2

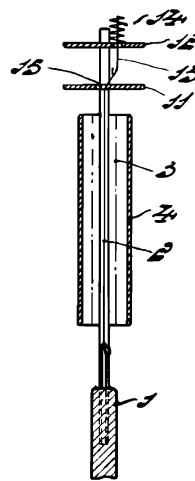


Fig. 3

